

19. 01. 2012

15911k

Číslo jednací: 7A 22/2011 - 37-41

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok: _____ dne: 19. 1. 2012

výrok: _____ dne: _____

a je vykonatelné dnem _____

V Praze dne - 8 -03- 2012

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně [redacted] a soudců [redacted] a [redacted] v právní věci žalobkyně: [redacted] bytem [redacted] zastoupené [redacted], advokátkou se sídlem v [redacted] proti žalovanému: Ministerstvo financí, se sídlem Praha 1, Letenská 15, zastoupeného [redacted], advokátem se sídlem v [redacted], o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

I. Soud ukládá žalovanému Ministerstvu financí, aby vydalo rozhodnutí o odložení žádosti žalobkyně ze dne 7. 8. 2010 do 14 dnů od právní moci rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9.640,- Kč do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám [redacted] advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala vydání rozsudku, kterým by městský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o odložení žádosti žalobkyně o informaci ze dne 7.8.2010 pro nezaplacení úhrady pro poskytnutí informace.

Žalobkyně uvedla v žalobě, že podáním ze dne 7.8.2010 požádala žalovaného podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“), o informace spočívající v zaslání kopií všech listin, jimiž žalovaný uznal v letech 2008-2010 v rámci předběžného projednání nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy podle zákona č. 82/1998 Sb. Dopisem ze dne 20.8.2010 byla žalobkyně podle § 17 zákona o informacích vyzvána, aby za poskytnutí informace uhradila částku

24.000,- Kč + sazba za pořízení kopií požadovaných spisů. Proti stanovení výše úhrady podala žalobkyně dne 29.8.2010 stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) citovaného zákona. Rozhodnutím žalovaného ze dne 7.9.2010, č.j. 10/91671/2010/2527 IK-562 byla potvrzena výše úhrady za poskytnutí informace.

Žalobkyně dále uvedla, že dne 19.11.2010 podala návrh na přijetí opatření proti nečinnosti podle § 20 citovaného zákona. Podání návrhu odůvodňuje skutečnost, že žalobkyně neuhradila zálohu na úhradu poskytnutí informace a přitom již uplynula lhůta 60 dnů stanovená v ust. § 17 odst. 5 citovaného zákona. Žalovaný usnesením ze dne 1.12.2010, č.j. 10/120 733/2010/3213 IK-562 odmítl návrhu vyhovět a přijmout opatření proti nečinnosti s tím, že nemá povinnost vydat rozhodnutí o odložení žádosti o informaci pro nezaplacení úhrady.

Žalobkyně namítá, že interpretace žalovaného je v rozporu s názorem uvedeným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21.10.2010, č.j. 2 As 34/2008-90. Žalobkyně má proto za to, že o odložení žádosti vydává správní orgán rozhodnutí. S nevydáním rozhodnutí o odložení žádosti pro nezaplacení úhrady není spojena fikce vydání negativního rozhodnutí, a proto je žalobkyně oprávněna ve smyslu ustanovení § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s.ř.s."), domáhat se vydání požadovaného rozhodnutí.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby a k meritu věci uvedl, že dne 31.8.2010 obdržel stížnost žalobkyně proti výši úhrady za poskytnutí informace obsažené v žádosti žalobkyně ze dne 7.8.2010 ve výši 24.000,- Kč. Žalobkyně namítala, že vyčíslená úhrada neodpovídá rozsahu a náročnosti činnosti, které by musely být vynaloženy na zpracování požadované informace.

Žalovaný nesouhlasí s tím, že by měl vydat rozhodnutí o odložení žádosti, neboť řízení o stížnosti skončilo již dne 10.9.2010. Žalobkyně požadovanou částku za poskytnutí informace neuhradila v zákonné lhůtě, proto povinný subjekt žádost odložil podle § 17 odst. 5 zákona o informacích. O odložení žádosti o informace z důvodu neuhrazení poplatků za jejich poskytnutí není třeba žadatele vyrozumívat – takovou povinnost poskytovateli neukládá žádný předpis. Proti odložení je možné podat stížnost podle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona. V daném případě byl návrh na přijetí opatření proti nečinnosti vyhodnocen jako nedůvodný.

Dne 19. 12. 2011 se konalo ústní jednání. Žalobkyně omluvila svou nepřítomnost u jednání a současně sdělila, že souhlasí s tím, aby věc byla projednána v její nepřítomnosti. Zástupce žalovaného setrval na svém stanovisku obsaženém v jeho písemném vyjádření k žalobě.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze přezkoumal žalobu v řízení podle ustanovení § 79 – 81 s.ř.s. a rozhodl dle ustanovení § 81 odst. 1 s.ř.s. na základě skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Dle ustanovení § 79 odst. 1 věty první s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti

nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.

Správní orgán je nečinný, pokud nekoná, přestože mu to zákon ukládá. Ust. § 79 chrání účastníky řízení před nečinností s důsledkem nerozhodování ve věci samé, nikoliv tedy před jinými procesními vadami nebo před nezákonnými rozhodnutími z hlediska hmotného práva. V takových případech je prostředkem obrany žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, ve které lze namítat i procesní pochybení.

Městský soud v Praze zjistil v daném případě, že žalovaný správní orgán nekonal, byl tedy nečinný a v důsledku jeho nečinnosti nedošlo dosud k vydání rozhodnutí, jehož vydání se žalobkyně domáhá.

Podle § 17 odst. 5 zákona o informacích poskytnutí informace podle odstavce 3 je podmíněno zaplacením požadované úhrady. Pokud žadatel do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatí, povinný subjekt žádost odloží. Po dobu vyřizování stížnosti proti výši požadované úhrady lhůta podle věty druhé neběží.

V posuzované věci je spornou otázkou zda žalovaný správní orgán má povinnost vydat rozhodnutí o odložení žádosti o poskytnutí informace z důvodu neuhrazení poplatku za jejich poskytnutí (§ 17 odst. 5 citovaného zákona).

Tato otázka byla již řešena rozšířeným senátem Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 21.9.2010, č.j. 2 As 34/2008-90. Dle výroku tohoto rozhodnutí „*Sdělení požadavku na úhradu za poskytnutí informace a o výši této úhrady (§ 17 odst. 3 zákona o informacích, ani rozhodnutí o stížnosti žadatele, který nesouhlasí s výši úhrady jemu sdělené (§ 16a odst. 7 téhož zákona) nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 s. ř. s. správního, ani rozhodnutími správního orgánu ve věci soukromoprávní (§ 68 písm. b) s. ř.s.). Rozhodnutím podle § 65 s.ř.s. je však rozhodnutí, jímž povinný subjekt žádost o poskytnutí informace pro nezaplacení úhrady odložil (§ 17 odst. 5 zákona o informacích).*“ Tento závěr odůvodnil rozšířený senát mj. konstatováním, že „*Povinná osoba vystupuje jako nositel veřejné moci a může jednostranně ukládat povinnosti druhému účastníku právního vztahu, mnohdy nejen bez jeho vůle, ale i proti jeho vůli... právě jen tam, kde jde o vlastní poskytnutí informací. Sdělení výše požadované úhrady nákladů ale není uložením povinnosti, tím méně vykonatelným. Povinný subjekt tu sděluje, že opatření informací si vyžádá určité náklady, že povinný subjekt může po právu žádat jejich úhradu a předkládá žadateli možnost tyto náklady akceptovat a uhradit, nebo neuhradit. Tímto sdělením - a ani vyřízením stížnosti proti tomuto sdělení - není právo na informace upřeno, právě naopak - jsou vymezeny podmínky, za nichž bude informace poskytnuta. Akceptuje-li žadatel sdělenou částku (což je v praxi naprostá většina případů, neboť jde až na výjimky obvykle o nízké částky za pořízení xerografických kopií dokumentů), informace se mu dostane a jeho právo je tedy saturováno. Dohoda o “ceně” informace (nákladech s jejím poskytnutím spojené) je dohodou z oboru práva soukromého, žadatel není nijak nucen částku akceptovat a úhrada sama ani její výše nejsou exekvovatelné. Teprve rozhodnutí o odložení žádosti při neuhrazení sdělené částky je vrchnostenským aktem, jímž je žadateli jeho veřejné subjektivní právo na informaci upřeno, a je pak na správním soudu, aby k žalobě rozhodl, zda se tak stalo po právu.*“

Rozšířený senát vycházel ve svých úvahách z právních závěrů, vyslovených v usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 9. 2010, č.j. Konf 115/2009 – 34, z kterého se m.j. podává, že sdělení o požadované úhradě nemůže být rozhodnutím podle § 65 s. ř. s., protože se jím nezakládá, neruší, nemění ani autoritativně nedeklaruje právo nebo povinnost. Jde o sdělení úřadu straně, které není exekvovatelné. Žadatel má právo se rozhodnout, zda úhradu

zaplatí, platba je však současně zákonnou podmínkou poskytnutí informace. (...) Pokud je (...) žádost odložena pro nezaplacení, může žadatel proti takovému rozhodnutí brojít žalobou ve správním soudnictví. Protože by důvodem odložení bylo nezaplacení, přezkoumá ovšem správní soud věcně také tuto otázku, v rámci které se bude mimo jiné zabývat výší úhrady. Tím bude zajištěna nejen ochrana žadatele, ale povinný subjekt nebude mít prostor k zneužívání oznámení o úhradě k tomu, aby neposkytnul požadované informace.

Z výše citovaných rozhodnutí pro danou věc vyplývá, že o odložení žádosti pro nezaplacení je nutno rozhodnout a že rozhodnutí o odložení žádosti je rozhodnutím podle § 65 s.ř.s. přezkoumatelným ve správním soudnictví.

V daném případě žalobkyně do 60 dnů ode dne oznámení výše požadované úhrady úhradu nezaplatila (žalobkyni byla výše úhrady sdělena přípisem žalovaného ze dne 20.8.2010, č.j. 10/86325/2010/2366) ani poté, co byla výše požadované úhrady na základě její stížnosti potvrzena ministrem financí (přípis ministra financí ze dne 7.9.2010, č.j. 10/91671/2010/2527IK-562), žalovaný byl proto povinen podle § 17 odst. 5 zákona rozhodnout o odložení žádosti pro nezaplacení.

Vzhledem k tomu, že žalovaný do rozhodnutí městského soudu o odložení žádosti nerozhodl, městský soud rozhodl o jeho povinnosti tak jak je v prvním výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Přiznaná náhrada nákladů řízení sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a nákladů na zastoupení advokátem, a to za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, návrh na určení procesní lhůty – § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“) po 2 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto s ohledem na § 57 odst. 2 s.ř.s. se náhrada nákladů na právní zastoupení zvyšuje o částku odpovídající této dani, a to o 20 % z částky 7 200 Kč, tj. 1 440 Kč. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 9 640 Kč. Soud žalobkyni nepřiznal náklady za repliku, neboť vynaložení těchto nákladů řízení neshledal soud účelným, když replika ze dne 11. 5. 2011 obsahuje znovu odkaz na rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

V Praze dne 19. prosince 2011

██████████ v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

██████████

